

יום חמישי, י"ב בניסן תשפ"ה
10 באפריל 2025

נאומו של מפקד החטיבה הצפונית היוצא, אלוף-משנה חיים כהן

מכובדי כולם,

אנו נמצאים בעזה במרחב החוף, מעל הקו הקדמי של התוחמת הצפונית, הנפרס ממוצב עסקלאן (להלן יקרא דוגית) עד למוצב פלסטין (להלן יקרא ישראלה). הקו ממשיך בשרשרת מוצבים על רכס ה-80 עד לרכס עלי מונטר. זהו קו ההגנה החדש, המייצר עומק וביטחון אמיתי ליישובים. עלינו להתעקש על קו זה למען עתיד הנגב המערבי, לא מגינים יותר מקו השער (משוכלל ככל שיהיה) זהו הציווי הראשון ממלחמת הפתע. במהלך המלחמה, הקפדנו לפעול על פי עקרון שימור חופש הפעולה לכוחותינו, תוך פיקוד משימה, והתעקשות על פגיעה רציפה באויב. לא נאפשר הקמת מוצבי אימונים של האויב בחזית, או סיורי שטח רכובים בקרבת הגדר, לא עוד דיביזיית קומנדו של אויב על גבולות מדינתנו, לא מכילים להורגו, זהו הציווי השני. יותר, הפיקוד הפרטני פסח מעולמנו, שמחייט רוצה לתקוף אויב הוא תוקף, הקם להורגך השקם להורגו, זהו הציווי השני.

העקרון השלישי לפיו פעלנו היה ביסוס סדר כוחות מספק בגזרה, סדייכ אש זמין ועתודות ברמת החטיבה, כיתות כוננות מצוידות ומאומנות, ומרכיבי ביטחון מותאמים. לא עוד שני גדודים מוקטנים ללא עתודות חטיבתיות וללא סד"כ אש זמין לחטיבה, לא עוד כיתות כוננות שהכשירות שלהם הינה אימון חד שנתי ללא ציוד מספק. כך גם אם כלל המערכות יקרו, יהיה כוח שידע לבלום את האויב, זהו הציווי השלישי. העיקרון הבא הינו אילוצים ומשאבים לא יכתיבו את המענה המבצעי, לא עוד פקודת תע"מ מאמ"ץ על הקצאת 6 נמרים לגדוד של 26 נמרים, לא עוד הנחיות דרקוניות בנושא אפסון רימונים ונפיצה, לא עוד בירורים על חריגה מקילומטר טנק שלא מאפשרים לכוחות בקיאות בשטח! במקום השקעה בפנטזיות קודם כל נשקיע בלוחמים ובמצעים שלהם. זהו הציווי הרביעי. לבסוף, עצמאות מודיעינית, החטיבה כיום חשופה לכלל החומרים, כלל המודיעין נעשה בצורה עצמאית, לא עוד חלוקה רבי מדרגית נושאית בין האוגדה שאחראית על נייט ופשיטה לבין החטיבה, לא עוד מידור מחייט מודיעות מודיעיניות. 'אם אין אני לי מי לי זהו הציווי החמישי. אילו רק היינו עומדים באחד מין הציוויים האלו, דיינו, כדי שניתן היה לצמצם את גודל האסון של ה-7.10.

באותו יום ארור החטיבה ואני בראשה, לא עמדנו במשימתנו להגן על תושבי העוטף. במבחן התוצאה, נכשלתי !!! על כן אני פורש מצה"ל, לאחר שהשלמתי קדנציה בתפקיד, ועשיתי ככל שעל ידי להטמעת הלקחים הנדרשים, מהפערים שעלו. אשתף במעט מזיכרונותיי, סיפור מורשתה של החטיבה הצפונית. חודש וחצי לפני מלחמת הפתע, האויב התחיל בביצוע הפרות סדר אלימות על הגדר, ירי, ומטענים, מתדירות של סופי שבוע לתדירות יום - יומית, הגזרה הייתה רותחת !

כלל שרשרת הפיקוד הגיעה לסיורים בחטיבה ממפקד הפיקוד ועד לשר הביטחון, לכולם המלצתי על מכת פתיחה, פעולה אגרסיבית ויזומה, שכן כוחותיי סיכנו עצמם יום יום על הגדר. המסר הברור שקיבלתי מכולם היה- החמאס מורתע !! זוהי דרכו להשגת הטבות אזרחיות, תהיו מדויקים, אנחנו לא רוצים עוד סבב.

לעד יישארו במוחי השאלות הפתוחות? כיצד המודיעין לא התריע על מלחמת פתע, כיצד כוחות העתודה הצה"ליים היו בה דלים, ולא רלוונטיים בזמן ומרחב להגיע. ואיפה היה חיל האוויר ??? התעשתנו, והתאוששנו עם אבדות בלתי נתפסות בעורף ובחזית, כשלושה וחצי שבועות החטיבה המשיכה בטיהור השטח והשמדת אויב בחזית, עד אשר צה"ל התעשת ויצא לתמרון.

ומכאן, הדרך לשיקום ובניה מחדש. שלושה חדשים לקח לנו להוציא את אחרון החיילות משינה במרחבים מוגנים בשל הפחד והאימה, הבאתי כלבים שיקומיים לחמ"לים על מנת לתת לחיילים תחושת ביטחון, בנייה מחדש של כלל מחנות החטיבה שרובם נשרפו, טיפול רפואי ונפשי בפצועים, חיבוק המשפחות שכולות, בניית כיתות הכוננות, החזרת התושבים, פתיחת מוסדות החינוך ופתיחת חוף זיקים. זאת תוך שימור מאמץ התקפי רחב לבניית הקו הקדמי של ההגנה בחזית. בשנה וחצי האחרונה גזרתי על עצמי שתיקה, את האמת הטחתי בפורום סגור, זאת על אף שבמשך שנה וחצי גורמים עלומים מהמערכת לא הפסיקו לתדרך עיתונאים כנגדי וכנגד כוחותיי המעטים שהיו בנבול. בזמן שאני הובלתי כוחות בקרבות ברצועה, הם עיצבו לעצמם את הנרטיב. כעת אני פורש מצה"ל לאור אחריותי כמפקד הגזרה, והאמת מארץ תצמח!!! למשפחות השכולות, הבנים והבנות שנפלו הינם גיבורים וקדושים, לעד ארכין ראשי !

למשיח הינך מפקד ראוי, אני מפקיד בידיך את ילדי וביתי, את החטיבה הצפונית של עזה, תפוס פיקוד, המשך לחבק את המשפחות השכולות למפקדי אבי, ברק, איציק ויהודה, תודה על האמון והשותפות לדרך. ברצוני להודות לגדודים הלוחמים, לחיילים ולחיילות המדהימים שלי, למפקדים, לקציני המטה, ולכוחות המילואים, לבן וישי הסמח"טים שלי, אחי לנשק !!! לשותפי לדרך מהתפוצות, הזכרתם לי שהמלחמה הינה על עתיד הבית הלאומי של היהודים בכל העולם, ועל כך שדם יהודי לא הפקר.

הייתם לי הדלק והעוצמה המוסרית להמשיך קדימה. ביחד עם העדות שכרתו איתנו ברית דמים, הדרוזים והבדואים, יחד ורק יחד נוכל לנצח!

למשפחתי המדהימה, אשתי שירן שבשעות הראשונות קיבלה הודעת וואצאפ שנהרגתי, שהצליחה לאסוף את עצמה מתהום היגון, והעניקה לי תמיכה מבית. לתאומות המדהימות שלי שפתחו חמ"ל על בסיס מיקומי הטלפון שלי כדי לוודא שאבא לא נחטף, לבני הקטן שהחל להתעטף בציצית כדי שאלוהים ישמור עלי.

אתם האור באפילה, העוגן כבר 23 שנה, אחרי שנה וחצי של מלחמה, אבא חוזר לבנות ולשקם מחדש את ביתנו. כמח"ט, שפיקד על אחד הקרבות הקשים בהיסטוריה של מדינת ישראל, תמיד אחיה מוכן להעמיד מניסיוני הצרוב בדם, כאורח מין השורה, לטובת בטחון המדינה. לבורא עולם, לא יודע באיזה ניסיון בחרת להעמיד אותי, השתדלתי להיות ראוי.

קטונתי מכל החסדים ומכל תאמת אשר עשית עם עבדך, עת מלאכי המוות דפקו על חדרי ברעים להרוג ולחטוף אותי.

לקראת חג החירות הקרב, אני רוצה להתנצל בפני החטופים, בינם כאלו ששלחתי לקרב, ואלו שהיו אחי לנשק, על כך שאני מסיים את תפקידי לפני שחזרתם !

אחיה קולכם וזעקתכם עד שתוכו לחירותכם או לקבורתכם באדמת ארץ ישראל!!!

כאן קודקוד מכבים ! סוף!